

Τριπλός εορτασμός μνήμης μαρτύρων στην Πάτρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης [Πατρών](#) κ. Χρυσόστομος τέλεσε την Κυριακή 14 Απριλίου 2024 τη Θεία Λειτουργία, στον μεγαλοπρεπή Ναό της Παναγίας Παντανάσσης [Πατρών](#), όπου εορτάσθηκε:

- α) Η Μνήμη του Αγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου, του εν Τριπόλει Μαρτυρήσαντος (14 Απριλίου 1803),
- β) Η Μνήμη του Αγίου Εθνοιερομάρτυρος Γρηγορίου του Ε΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (10 Απριλίου 1821),

και γ) Των ηρωικών αγωνιστών της ΕΟΚΑ, οι οποίοι αγωνίστηκαν και έπεσαν για την ανεξαρτησία της Κύπρου από την Βρετανική κυριαρχία (1955-1959).

Τα του εορτασμού επιμελήθηκαν, οι Σύλλογοι: α) Των εν Πάτραις Γορτυνίων «Άγιος Γρηγόριος ο Ε΄», με Πρόεδρο την κα, Γεωργία Καραλή β) Των εν Πάτραις Αρκάδων «Θεόδωρος Κολοτρώνης» με Πρόεδρο τον κ. Παναγιώτη Καρασπήλιο και γ) Η Ένωσις Κυπρίων Αχαΐας με Πρόεδρο τον κ. Ευάγγελο Πολυβίου.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος, ετέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Διακόνου του Ιερού Ναού της Παντανάσσης, Γερασίμου Αθανασίου, ο οποίος στην προσλαλιά του μίλησε δεόντως ευχαριστώντας τον Κύριο, αλλά και τους ανθρώπους που συνείργησαν στην καλλιέργεια της κλίσεως του για την ιερωσύνη και της πραγματοποιήσεως του ιερού αυτού σκοπού της ζωής του.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, τελέσθηκαν, η ιερά Αρτοκλασία υπέρ υγείας του μελών Συλλόγου των εν Πάτραις Γορτυνίων και τα Μνημόσυνα των υπέρ της Πίστεως και της Πατρίδος πεσόντων Αγωνιστών της ΕΟΚΑ και των άλλων Αγωνιστών Ελληνοκυπρίων και άλλων Ελλήνων εκ της Μητροπολιτικής Ελλάδος.

Παρακολουθήστε σε επανάληψη την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία:

Απευθυνόμενος προς τον νέο Ιερέα ο Σεβασμιώτατος, του μίλησε για την μαρτυρική πορεία της Ιερωσύνης και του παρουσίασε τους ήρωας και μάρτυρας που παρελαύνουν ενώπιόν μας και οι οποίοι πρέπει να τον εμπνέουν στους αγώνες που ανοίγονται ενώπιόν του και είναι αγώνες υπέρ Πίστεως και Πατρίδος.

Αναφερόμενος στα μαρτυρικά πρότυπα της εορτής ο Σεβασμιώτατος μίλησε:

α) Για τον Νεομάρτυρα Δημήτριο, ο οποίος εξώμοσε και αφού μετενόησε, ωμολόγησε την πίστη του στον Ιησού Χριστό και αποκεφαλίσθη στην Τρίπολη, στις 14 Απριλίου 1803. Την Ακολουθία του, έγραψε ο αυτόπτης μάρτυς του μαρτυρίου του, Διάκονος τότε και μετέπειτα κλεινός Επίσκοπος Ανδρούσης Ιωσήφ, ο πρώτος μινίστρος (Υπουργός) της Παιδείας και της Θρησκείας της ελευθέρας Ελλάδος. Του Νεομάρτυρος Δημητίου τα χαριτόβρυτα λείψανα, είναι θησαυρισμένα στην ιερά και σεβασμία Μονή του Αγίου Νικολάου των Βαρσών, όπου ο Σεβασμιώτατος εμόνασε και ηγουμένευσε επί 25 έτη.

β) Για το ιερό Σφάγιο, υπέρ Πίστεως και Πατρίδος, τον άγιον Εθνοιερομάρτυρα Γρηγόριο τον Ε΄, το ένδοξον τέκνον της ηρωοτόκου και αγιοτόκου Δημητσάνης, ο οποίος κρεμάσθηκε από τους Τούρκους, στις 10 Απριλίου 1821, στην κεντρική πύλη των Πατριαρχείων και για τον οποίον ο Εθνικός μας Ποιητής, στον Ύμνο στην Ελευθερία, θα γράψει:

«Όλοι κλαύστε αποθαμένος,

ο αργηγός της Εκκλησιάς.

Κλαύστε-κλαύστε κρεμασμένος

ωσάν να τανε φονιάς».

Η θυσία του Αγίου Γρηγορίου του Ε' έδωσε δύναμη στους αγωνιστές Κληρικούς και Λαϊκούς, ώστε να αποτινάξουν τον Τουρκικό ζυγό, για να πει ποιητικά ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης:

«Τι θέλεις, γέροντ', από μας;... Δε νοιώθεις μια ματιά σου
Πόσαις θα εφλόγιζε καρδιαίς κι' από τα σωθηκά σου
Πόση θα εβλάσταινε ζωή;... Πως δεν ξυπνάς, πατέρα;...
Δε φέγγει μεσ' ς το μνήμα σου ούτε μια τέτοια μέρα;...
Το μάρμαρο μένει βουβό... Και θα να μείνη ακόμα
Ποιος ξέρει ως ποτ' αμίλητο το νεκρικό του στόμα...
Κοιμάται κι' ονειρεύεται... και τότε θα ξυπνήση,
Όταν 'ς τα δάση, στα βουνά, στα πέλαγα, βροντήση
Το φοβερό μας κήρυγμα... "Χτυπάτε, πολεμάρχοι!...
Μη λησμονείτε το σχοινί, παιδιά, του Πατριάρχη!".

Γ) Για τους ηρωικούς Αγωνιστάς της ΕΟΚΑ, οι οποίοι έδωσαν το αίμα τους για την ελευθερία της Ελληνικοτάτης Κύπρου από τον Βρεττανικό ζυγό και οι οποίοι μέσα από τα φυλακισμένα Μνήματα, αναμένουν την ανάσταση ολόκληρης της Κύπρου.

Για τους Μιχαλάκη Καραολή, Ανδρέα Δημητρίου και τον Γρηγόρη Αυξεντίου τον Σταυραετό του Μαχαιρά, που τον έκαψαν ζωντανό μέσα στο κρυσφύγετό του και για τον οποίο θρηνητικά στο στόμα των γονιών του, έβαλε ο ποιητής.

Ὡστι τζιαί βάλουν του φωθκιάν

να κρούσει να τον πιάσουν

γιατί ολόκληρον στρατόν

είδαν πως εν να χάσουν.

Ξύπνα Γληγόρη μου να δης

που κόντεψεν η νίκη.

Τζι εσέναν βάλλουσιν μπροστά

γιατί σ' εσέν' ανήκει.

Αλλά και στον νεώτερο των ηρώων, τον θρυλικό Ευαγόρα Παλληκαρίδη, το παλληκάρι το 18/χρονο που μπροστά στην κρεμάλα δεν λύγισε, αλλά τραγουδούσε για την ελευθερία της Κύπρου, αφού εξομολογήθη και εκοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων, αφήνοντας καρδιακή-ποιητική-ηρωική παρακαταθήκη και γραφή πάνω στο θρανίο του, που γέμισε με δάφνες δόξης και δάκρυα περηφάνειας από τους συμμαθητές του.

Παλαιοί Συμμαθηταί.

Αυτή την ώρα κάποιος λείπει ανάμεσά σας

Κάποιος που φεύγει ζητώντας λίγο ελεύθερο αέρα,

κάποιος που μπορεί να μην τον ξαναδείτε,παρά μόνο νεκρό.

Δεν κάνει να το κλαίτε.

Λίγα λουλούδια του Μαγιού σκορπάτε του στον τάφο,

του φτάνει αυτό μονάχα.

Θα πάρω μιάν ανηφοριά

θα πάρω μονοπάτια

να βρω τα σκαλοπάτια

που παν στη λευτεριά.

Για σας παλαιοί Συμμαθηταί
τα τελευταία λόγια που γράφω σήμερα για σας
Κι όποιος θελήσει για να βρη ένα χαμένο αδελφό,
ένα παληό του φίλο,
«ας πάρει μιάν ανηφοριά.
ας πάρει μονοπάτια
να βρη τα σκαλοπάτια
που παν στη λευτεριά».

Μετά την ένδοξη τελευτή του και την θυσία του για την Πατρίδα, μπαίνει ο δάσκαλος στην τάξη:

-Παρόντες όλοι;

-Κύριε, ο Ευαγόρας λείπει.

-Παρόντες όλοι, λέει ο Δάσκαλος.

Και με φωνή που τρέμει, στρέφεται προς το άδειο, μα τόσο γεμάτο
θρανίο του Βαγορή.

-Σήκω Ευαγόρα να μας πης Ελληνική Ιστορία.

-Τα παιδιά κλαίνε... Κύριε...δεν... δεν... είναι.

- Δάσκαλος: Παλληκαρίδη άριστα

Βαγόρα πάντα πρώτος

στους πρώτους- πρώτος άγγελε

Πατρίδας δοξασμένης.

Συ μέχρι χθες της μάνας σου

ελπίδα κι αποκούμπι

και του Σχολειού μας σήμερα

δευτέρα παρουσία».

Παιδί μου, συνέχισε, ο Σεβασμιώτατος, απευθυνόμενος στον νέο Ιερέα, απ' αυτό το πνεύμα να διακατέχεται το είναι σου, το πνεύμα της θυσίας για τον Χριστό και την Ελλάδα. Το ίδιο πνεύμα που συγκλόνιζε τις καρδιές ηρώων και μαρτύρων Κληρικών που θυσιάστηκαν για τα ιερά και όσια του Γένους μας.

Και στα πολλά παιδιά σου -είσαι πολύτεκνος- αυτό το πνεύμα να μεταδώσης, ώστε να αγωνιστούν, να αγωνιστούμε όλοι μας εναντίον των φτηνών προπαγανδιστών, των παραχαρακτών της ιστορίας και εθνομηδενιστών, οι οποίοι ούτε την πίστη σέβονται, ούτε την πατρίδα αγαπούν.

Στις εορταστικές εκδηλώσεις συμμετείχε και η Πρόξενος της Κύπρου στην Ελλάδα κ. Χριστίνα- Στέλλα Ζίγκα η οποία απηύθυνε σύντομη ομιλία.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ακολούθησε Λιτανεία της Ιεράς Εικόνας του Αγίου Εθνοϊερομάρτυρος Γρηγορίου του Ε΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως του Δημητσανίτου και ενώπιον της προτομής του, ανεπέμφθηκε δέηση και κατετέθησαν στέφανοι.

Στο Ναό της Παντανάσσης εκκλησιάσθησαν ο πρώην Υφυπουργός και Βουλευτής Αχαΐας κ. Ανδρέας Κατσανιώτης, η Αντιδήμαρχος κα. Βίβιαν Σαμούρη, ο πρώην Υφυπουργός κ. Νικόλαος Νικολόπουλος, ο πρώην Δήμαρχος κ. Ανδρέας Καράβολας, ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Αχαΐας κ. Πλάτων Μαρλαφέκας και εκτός από τους προαναφερθέντας Προέδρους Γορτυνίων, Αρκάδων και Κυπρίων, παρέστη ο Πρόεδρος του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Μοίρα-Ζουμπάτα, κ. Κωνταντίνος Αγγελόπουλος, Εκπρόσωποι Αρχών και Φορέων, Πρόεδροι Συλλόγων, μέλη Πατριωτικών Συλλόγων και μέλη του Χορευτικού Συλλόγου «Ο Φίλερης» ντυμένοι με παραδοσιακές ενδυμασίες και πλήθος Λαού, που κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό και τα περίξ αυτού.

